

etè consentiendo decedere; at id non est dicendum in prædictum successorum: & sic potest successor in patronatu in tempore, quod debeat defuncto ad contradicendum contradicere.

4 Alterum dubium est, an consensu hic patronorum in permutatione requisitus sit omnium, nullo discrepante, vel tantum majoris partis. Aliqui distinguunt, & dicunt quod si permutatio fuit pro necessitate, vel utilitate Ecclesie, tunc est consensus majoris partis: si vero fuit pro utilitate personarum, tunc si patroni præsentent, ut Collegium requiratur consensu omnium: si vero præsentent, ut singulares personæ, est etiam consensus majoris partis. Sic Joan. Andr. Anch. Peder. Paulus, quos refert, ac sequitur Franc. c. unico, de rerum perm. in 6. num. 6. & Cardin. q. 4. Clement. unico, codem ita.

5 At Lamberton. dico artic. sexto, numero octauagimo septimo, reprobant hanc distinctionem, quia consensus patronorum in permutationibus habetur loco præsentationis: ergo sicut in præsentationibus sufficiunt vota majoris partis omnium, non respectu minorum partium, eodem modo dicendum est, in permutatione fuit est, contentum majoris partis patronorum, five patroni præsentent ut singuli, sive ut Collegium: & eodem modo, quo computantur voces Collegii pro faciendo majori partis in præsentationibus meritis, de quo infra; eodem modo computantur in præstantio contentum permutationi. Addit tamen Lamberti, esse necessario omnes patronos vocandos, five vocationes speciali, sive per edictum generale; quia non vocatus posset de contentump agere.

6 Circa dubium ergo principale propositum sunt aliquot in quibus omnes convenient.

7 Primum, in quo omnes convenient, est, quod si patroni sint Ecclesiastici, & permutatio fuit per Papam, vel Legatum à latere, ut validum sine consensu patroni, nec potest ipso contradicente refendi: quia hi possunt disponere ad libitum de beneficiis tali patrum, & illi derogare, ut dixi *dub. præst.* Sic Lamberton. dicens esse communem, d. art. 6. num. 48. Unde hoc dubium habet locum, quando patroni sunt laici, vel mixti, scilicet partim laici, & partim Ecclesiastici: hi enim contentur laici quod hoc, ut dixi *dub. 53.*

8 Secundo certum est, quod si talis sit causa permutationis faciendo, ut possint iure cogi patroni illi consentire, & sic ipsi invitatis possit fieri, etiam per Ordinarium, tunc vide, & firma est abesse ipsorum consensu, ut patet siquidem ipsi invitatis possit tunc fieri. Lamberton. nn. 53.

9 Sed quando possunt cogi patroni consentire, Lamberton. dico art. 6. num. 50. dicit, patronos laicos, vel mixto ex laici, & Ecclesiastici, non posse compelli, nec per Episcopum, & per Legatum, nisi urgente necessitate & utilitate Ecclesie in casu stricissimo, ut si talis est effensa persona, quia ad Ecclesiam patronatum proponeretur per permutationem, abesse quaque plumbi, & Ecclesia patetur in majori parte honorum, vel in confectionis, ut quia ibi effensa haereticus, vel bona occupabantur ab aliquo, cui nullus, nisi illa, possit resistere: & hoc nisi patroni allegarent aliam causam magis urgente: & nn. 59. dicit, quod si patronus sit Ecclesiasticus, sive omnis necessitas, vel utilitas Ecclesie, ut possit Episcopus facere permutationem patrōno invito.

10 Alli non ita strictè loquuntur, sed dicunt, quod quando permutation est utilitas Ecclesie, si patronus sine causa contradicat, potest ipso invitato fieri per Episcopum: Sic Rota quam refert, & sequitur Felin. capitulo accessum, & confit. n. 20. & ibi Panorm. n. 5. Joan. Lupus rubric. de donat. d. 22. n. 4. Rebuff. præst. benef. tr. de form. n. 22. & dicit judiciale totum *Senatum Parisiensem*: Et 3. p. signature, verb. *Nec non jurispatronatus*, n. 41. & refert *Staphilius*; & addit quod oportebat prius audire patronum, & causam contradictionis. Feder. tr. de perm. n. 22. Dominus consil. 50. Pro hac parte est Cov. q. 99. p. 36. n. 4. ubi relata Lamberton. sententia, & distinctione per eum polita, quando est patronus laicus, vel Ecclesiasticus, haec dicit: Cui distinctioni non refragabor, nec ita strictè causa necessitatibus, vel utilitatem exigam, modo hoc contenti: non aliter hanc permutationem, inquit patrum validam ferre, quam si ea sit in Ecclesia magna utilitatis: id enim videtur Doctores concedere, præterim Panorm. c. unico dilectus, de jurepatr. Card. Clem. unico, de rerum perm. q. 4. Bellamer. decif. 18. & aliis plerique. Haec Covar.

11 Tertio certum est, quod, quando sine consensu patroni laici in permutatione, vel etiam Ecclesiastici, quando non fit per Papam, vel Legatum à latere, qui tali patronatu potest derogare, & non est casus, in quo talius patronus potest cogi consentire, vel talis permutatione est irrita ipso iure, vel cassanda per sententiam, si patronus reclamare intra terminus concepsum ad præstantandum. Et sic Cov. dicit. 4. 36. n. 9. & Lamberton. dico art. 6. num. 33. 34. 35. dicunt in hoc omnes convenient.

12 Nota, quod Felin. tr. quando littera Apollonis voces patrone amplias, & ponere videtur differentiam inter beneficia jurispatronatus laicorum, quando commutatio fit auctoritate Papæ; dicit enim, effe tunc omnino firmam, licet nulla mentione fiat de tali patronatu. Sed illius reprehendit Cov. n. 9. & dicit, non valere, quod non valeret facta auctoritate Ordinariorum, & eis refundendum, quod facta facta auctoritate Or-

dinariorum rescinderetur. Idem Lambert. lib. 2. de jurepatr. 3. p. 9. 9. art. 12. Pavinus citatus per Cov. Lupus allegat. 96. n. 4. & ratio est, quia, licet Papa possit tali patronatu derogare, at non contentur id facere, nisi exprimat, ut dixi *dub. 45.*

13 Tota ergo difficultas est, an talis permutation facta ab aliquo patrono contentum sit ipso iure irrita, vel sit valida, donec patrono reclamante rescindatur.

Duplex est sententia,

24 Prima dicit, esse irritam ipso iure. Ratio, quia in permutatione est vera vacatio beneficii patronatus, & vera inutilitas, seu collatio, alias is, cui conferuntur per permutationem, effet iuris, ac instituto, ten collatio beneficii patronatus, sine consensu patroni, est ipso iure irrita, & determinat, 16. 9. ergo, Sic Rebuff. præst. benef. iii. de perm. n. 21. Calder. conf. 1. de rerum perm. Beliam. dec. 179. Paulus de Cittadinis de iurep. 6. p. art. 9. q. 52. Stephanus Casier. c. fin. de elect. in 6. Perez lib. 1. ordin. n. 6. l. 1. fol. 144. q. offer. se nobis, pag. 1. Lamb. de jurep. præmissa longa disputatione, lib. 2. p. 179. 6. art. n. 61. ubi addit cum Paulo de Cittadinis, pollo patronos autoritate propria expellere illum, sicut intrum, & alium præsentare. Etn. 62. hoc limitat, quando patroni fuerunt iepreti, qui scilicet Episcopos sciebat Ecclesias esse patronas, si vero non sunt iepreti, quia id Episcopus, & permittentes ignorabant, tunc non est irrita, sed illis reclamabitis est irritanda. Et ann. 64. uig. ad 63. limitat etiam, nisi patroni fuerint vocati; nam si fuerint vocati simpliciter, & non comparverunt ad contradicendum, at contradixerent intra terminum præsum ad præstantandum, non dictum nulla, sed annulanda: sed, si fuerint vocati peremptio, id est, cum præstitione termini, si infra terminum non comparverunt, & Episcopos institutum, non possint etiam in residuo temporis dicit ad præstantandum contradicer, & se opponere, quia sicut patroni vocati simpliciter non comparverunt, non comparverunt ad contradicendum, at contradixerent intra terminum jure concepsum ad præstantandum, dicuntur taciti consentire, qui tacitus contentus habet præstitione, ita vocati peremptio permittente labi tempus præsum, dicuntur contentis taciti.

Hac Lamberton. ibi artic. sexto, numero octauagimo septimo, reprobant hanc distinctionem, quia consensus patronorum in permutationibus habetur loco præsentationis: ergo sicut in præsentationibus sufficiunt vota majoris partis omnium, non respectu minorum partium, eodem modo dicendum est, in permutatione fuit est, contentum majoris partis patronorum, five patroni præsentent ut singuli, sive ut Collegium: & eodem modo, quo computantur voces Collegii pro faciendo majori partis in præsentationibus meritis, de quo infra; eadem modo computantur in præstantio contentum permutationi. Addit tamen Lamberti, esse necessario omnes patronos vocandos, five vocationes speciali, sive per edictum generale; quia non vocatus posset de contentump agere.

6 Circa dubium ergo principale propositum sunt aliquot in quibus omnes convenient.

7 Primum, in quo omnes convenient, est, quod si patroni sint Ecclesiastici, & permutatio fuit per Papam, vel Legatum à latere, ut validum sine consensu patroni, nec potest ipso contradicente refendi: quia sicut patroni vota simpliciter non comparverunt, non comparverunt ad contradicendum, at contradixerent intra terminum præsum ad præstantandum, non dictum nulla, sed annulanda: sed, si fuerint vocati peremptio, id est, cum præstitione termini, si infra terminum non comparverunt, & Episcopos institutum, non possint etiam in residuo temporis dicit ad præstantandum contradicer, & se opponere, quia sicut patroni votati simpliciter non comparverunt, non comparverunt ad contradicendum, at contradixerent intra terminum jure concepsum ad præstantandum, dicuntur taciti consentire, qui tacitus contentus habet præstitione, ita vocati peremptio permittente labi tempus præsum, dicuntur contentis taciti.

8 Secundo certum est, quod si talis sit causa permutationis faciendo, ut possint iure cogi patroni illi consentire, & sic ipsi invitatis possit fieri, etiam per Ordinarium, tunc vide, & firma est abesse ipsorum consensu, ut patet siquidem ipsi invitatis possit tunc fieri. Lamberton. nn. 53.

9 Sed quando possunt cogi patroni consentire, Lamberton. dico art. 6. num. 50. dicit, patronos laicos, vel mixto ex laici, & Ecclesiastici, non posse compelli, nec per Episcopum, & per Legatum, nisi urgente necessitate & utilitate Ecclesie in casu stricissimo, ut si talis est effensa persona, quia ad Ecclesiam patronatum proponeretur per permutationem, abesse quaque plumbi, & Ecclesia patetur in majori parte honorum, vel in confectionis, ut quia ibi effensa haereticus, vel bona occupabantur ab aliquo, cui nullus, nisi illa, possit resistere: & hoc nisi patroni allegarent aliam causam magis urgente: & nn. 59. dicit, quod si patronus sit Ecclesiasticus, sive omnis necessitas, vel utilitas Ecclesie, ut possit Episcopus facere permutationem patrōno invito.

10 Alli non ita strictè loquuntur, sed dicunt, quod quando permutation est utilitas Ecclesie, si patronus sine causa contradicat, potest ipso invitato fieri per Episcopum: Sic Rota quam refert, & sequitur Felin. capitulo accessum, & confit. n. 20. & ibi Panorm. n. 5. Joan. Lupus rubric. de donat. d. 22. n. 4. Rebuff. præst. benef. tr. de form. n. 22. & dicit judiciale totum *Senatum Parisiensem*: Et 3. p. signature, verb. *Nec non jurispatronatus*, n. 41. & refert *Staphilius*; & addit quod oportebat prius audire patronum, & causam contradictionis. Feder. tr. de perm. n. 22. Dominus consil. 50. Pro hac parte est Cov. q. 99. p. 36. n. 4. ubi relata Lamberton. sententia, & distinctione per eum polita, quando est patronus laicus, vel Ecclesiasticus, haec dicit: Cui distinctioni non refragabor, nec ita strictè causa necessitatibus, vel utilitatem exigam, modo hoc contenti: non aliter hanc permutationem, inquit patrum validam ferre, quam si ea sit in Ecclesia magna utilitatis: id enim videtur Doctores concedere, præterim Panorm. c. unico dilectus, de jurepatr. Card. Clem. unico, de rerum perm. q. 4. Bellamer. decif. 18. & aliis plerique. Haec Covar.

11 Tertio certum est, quod, quando sine consensu patroni laici in permutatione, vel etiam Ecclesiastici, quando non fit per Papam, vel Legatum à latere, qui tali patronatu potest derogare, & non est casus, in quo talius patronus potest cogi consentire, vel talis permutatione est irrita ipso iure, vel cassanda per sententiam, si patronus reclamare intra terminus concepsum ad præstantandum. Et sic Cov. dicit. 4. 36. n. 9. & Lamberton. dico art. 6. num. 33. 34. 35. dicunt in hoc omnes convenient.

12 Nota, quod Felin. tr. quando littera Apollonis voces patrone amplias, & ponere videtur differentiam inter beneficia jurispatronatus laicorum, quando commutatio fit auctoritate Papæ; dicit enim, effe tunc omnino firmam, licet nulla mentione fiat de tali patronatu. Sed illius reprehendit Cov. n. 9. & dicit, non valere, quod non valeret facta auctoritate Ordinariorum, & eis refundendum, quod facta facta auctoritate Or-

D U B I U M L V L

An quando beneficia patronatus permutata sunt sine patronorum consensu, possint patroni ad ea beneficia alios presentare, vel ipsi permittentes necessarij ad priora beneficia restituendis sint.

1 SIt conclusio. Si permittentes fuerunt in culpa, quia scilicet sciebant beneficia esse patronatos, possint patroni ad ea beneficia alios presentare, cum vere vacavent, non teneat permittatio; at non possunt alios presentare, sed permittentes restituunt ad priora beneficia: res enim, quae culpa caret, in damnum vocari non debet. Sic Archid. & Dominic. cap. nemo, de elect. in 6. Lamb. de jurepatr. lib. 2. part. 1. q. 6. art. 6. n. 74. usque ad 87. ubi addit, quod, si Ordinarius fuit etiam in culpa, qui sciebat, etiam puniebat.

2 Limita primò conclusionem, quando patroni revocarunt eam culpam ad eorum injuriam: sed si eis non curarunt, & sic alios non presentarunt, poterunt permittentes redire ad priora beneficia: quia punio oritur ab injuria illata patrōni. Sic Lamberton. ibi.

3 Secundo limita, nisi permittentes sub conditione, si possint patrone, & non alter: tunc enim non incident in pecuniam, licet potuerint habere copiam patroni; si vero non potuerint habere patroni copiam, quia erat in longiori partibus, fat est, ne incident in pecuniam, permittentes sub dicta conditione, licet non addant, nec alter. Sic Lamberton. ibi.

D U B I U M L V I I .

An possit resignari, vel uniri alteri beneficium patronatus abque consensu patroni, vel Re. Ebor. ponere vicarium in beneficio patronatus.

1 DE resignatione diximus supra lib. 2. capit. 2. dub. 29. de benefic. Sit.

Prima conclusio. Non potest per Episcopum uniri beneficium aliquod alteri abque consensu illius, qui habet jus conferendi, eligendi, ut præstantandi, five ut patronus Ecclesiasticus, five laicus. Sic glof. Clem. finali, de rebus Ecclesie, ver. Rector, ubi Abbas. Cardin. & Panorm. cap. cum accessum, de confit. Seimus conf. 1. lib. 3. Rector de jurepatr. verbo honorifico, q. 3. Lamberton. eadem tract. lib. 3. q. 6. art. 2. Decius conf. 174. Covar. etat. cap. 36. n. 11. Navarr. dicens esse nullam talam unionem, & reitentes Rotam lib. 3. conf. 1. de jurepatr. conf. 3. n. 2.

2 Secunda conclusio. Talis unio fieri potest auditoritate summi Pontificis, modo fat expresa mentio patronatus laicorum, quoties per unionem colligitur jus præstantandi, vel eadem derogatur. Sic Lamberton. & Covar. ibi, dicens communem.

3 Secundo supponendum est, quod patronus in limite fundationis potest cum consensu Episcopi, & non abesse quia eum apponere conditionem, ut hi patroni habeant maius tempus, vel minus ad præstantandum, quia cum consensu Episcopi potest apponere conditiones contrarias: iuri communi, ut dictum supra dub. 10. de accept. perf. Sic Lamberton. de jurepatr. lib. 2. part. 2. quæst. 1. art. 1. n. 7. ubi dat aliam rationem, quia secularis patronus potest variare, non autem Ecclesiasticus; & id huic maius tempus conceditur.

4 An vero, quando sunt plures patroni Ecclesiastici, vel plures laici, vel aliquæ, vel unius patroni ex privilegio, vel præscriptione, vel est dubium, an sunt patroni laici, vel Ecclesiastici, habeant semel ad præstantandum, sicut dub. 53.

3 Secundo supponendum est, quod patronus in limite fundationis potest cum consensu Episcopi, & non abesse quia eum apponere conditionem, ut hi patroni habeant maius tempus, vel minus ad præstantandum, quia cum consensu Episcopi potest apponere conditiones contrarias: iuri communi, ut dictum supra dub. 10. de accept. perf. Sic Lamberton. de jurepatr. lib. 2. part. 2. quæst. 1. art. 1. n. 7. & art. 6. nn. 2. 3. 4. dicit, hoc etiam posse conuetudinem præscriptam, licet aliquantulum dubitet, & relinquat cogitandum.

4 An vero habens instituire possit breviter terminum hunc, ponendo eidem, ut intra tale tempus, v. g. duorum mensium, patroni compareant: vel quando major pars patronorum, vel Collegii, quando Collegium est patronus, volunt breviori tempore præstante: consule Lamberton. q. quæst. 1. art. 2. Molinam lib. 2. primogen. capit. 1. art. 19.

5 Tertio supponendum est, quod patroso negligente præstante intra tempus dictum (vel mortuo sine succello) fuit, addit Gregor. Lopez ubi infra) jux providendi devolutio ad superiorem, ad quem spedita institutio. Patet ex capit. si vero, capit. cum propter, capit. eam re, de jurepatr. Sic glof. Clement. unico, de suppl. negligent. Pral. verbo, præf. nomine, & liber. Doctores. Cardin. Clement. unico, q. 12. de off. vicar. Henrici. & Panorm. cap. penit. de jurepatr. Covar. d. cap. 36. n. 10. art. 10. Rocinus dicit. 9. Lambert. lib. 3. quæst. 5. art. 7.

4 An vero possit Episcopus concedere Ecclesiam, seu bona eius loco religio, seu pio, ut convertantur in præbendas, & serviant illius necessitates, contulit Lamberton. nam estam lib. 2. q. 15. art. 1. ubi contra aliquos dicentes, id posse sine licencia patroni, quia non damnificatur, cum possit præstante ad præbendas, tenet cum aliis, non potest, nisi pro constitutione unius præbendas de voluntate Rectoris, & Episcopi pro aliquo ordinando ad titulum illius Ecclesie, juxta e. populisti, de jurepatr. posset enim id, etiam invito patrono, fieri.

D U B I U M L V I I I .

An possit pensio constitui super beneficio patronatus abque consensu patroni laici.

1 Liqui affirmant, posse constui à Papa sine consensu patroni, quia per hanc pensionem constitutionem nullatenus datur patrono quadus jus præstantationis, cum integrum juri sibi maneat ad præstantandum. Sic Rebuff. præscript. 3. part. signat. verbo necnon jurispatr. n. 23. & 48. Giges pensio. g. 23.

2 Secunda nota, quod proper translatum termini non præstantur patronus jure amplius præstantandi, sed tantum pro vice; & sic quando poster vacaverit, præstantebit. Sic alios referens Spino dicta glof. 4. n. 10.

3 His suppositis dubium est, quando incipiat currente tempore hoc datum à jure patrono ad præstantandum, five longius, vel brevius datum a conuentione, vel fundato-

nee sufficiet beneficiarii, seu Rectoris voluntas, ut penitus perpetua, scilicet ad vitam pensionarii, constitutatur. Ratio, quia non parum derogatur iuri præstantandi, si redditus beneficii, ad quod præstantatio competit, diminuantur:

unde erit necessaria specialis derogatio patronatus laicorum in litteris Apostolicis, in quibus super tale patronatus beneficium penitus constitutur, ut docet *Giges* de pensionibus, quæst. 24. Et hoc maximè habet locum, quando penitus constitutur in titulum beneficij: tunc enim est propriæ beneficij, ut dixi supra, dub. 46. Est autem iusta causa, ut penitus super tale beneficium juspatronatus laicorum imponatur, etiam sine consensu patroni laici, causa diremenda litis inter duos præstantatos à patronis discordibus. Hoc omnis docet Covar. gg. præst. cap. 36. num. 10. ubi est conclusio. Si permittentes fuerint in culpa, tunc maxime habet locum, quando etiam iusta causa cauta sit, ut patrōni laici, causa dirimente litis inter duos præstantatos à patronis discordibus. Hoc omnis docet Covar. gg. præst. cap. 36. num. 10. ubi est conclusio. Si permittentes fuerint in culpa, tunc maxime habet locum, quando etiam iusta causa cauta sit, ut patrōni laici, causa dirimente litis inter duos præstantatos à patronis discordibus. Hoc omnis docet Covar. gg. præst. cap. 36. num. 10. ubi est conclusio. Si permittentes fuerint in culpa, tunc maxime habet locum, quando etiam iusta causa cauta sit, ut patrōni laici, causa dirimente litis inter duos præstantatos à patronis discordibus. Hoc omnis docet Covar. gg. præst. cap. 36. num. 10. ubi est conclusio. Si permittentes fuerint in culpa, tunc maxime habet locum, quando etiam iusta causa cauta sit, ut patrōni laici, causa dirimente litis inter duos præstantatos à patronis discordibus. Hoc omnis docet Covar. gg. præst. cap. 36. num. 10. ubi est conclusio. Si permittentes fuerint in culpa, tunc maxime habet locum, quando etiam iusta causa cauta sit, ut patrōni laici, causa dirimente litis inter duos præstantatos à patronis discordibus. Hoc omnis docet Covar. gg. præst. cap. 36. num. 10. ubi est conclusio. Si permittentes fuerint in culpa, tunc maxime habet locum, quando etiam iusta causa cauta sit, ut patrōni laici, causa dirimente litis inter duos præstantatos à patronis discordibus. Hoc omnis docet Covar. gg. præst. cap. 36. num. 10. ubi est conclusio. Si permittentes fuerint in culpa, tunc maxime habet locum, quando etiam iusta causa cauta sit, ut patrōni laici, causa dirimente litis inter duos præstantatos à patronis discordibus. Hoc omnis docet Covar. gg. præst. cap. 36. num. 10. ubi est conclusio. Si permittentes fuerint in culpa, tunc maxime habet locum, quando etiam iusta causa cauta sit, ut patrōni laici, causa dirimente litis inter duos præstantatos à patronis discordibus. Hoc omnis docet Covar. gg. præst. cap. 36. num. 10. ubi est conclusio. Si permittentes fuerint in culpa, tunc maxime habet locum, quando etiam iusta causa cauta sit, ut patrōni laici, causa dirimente litis inter duos præstantatos à patronis discordibus. Hoc omnis docet Covar. gg. præst. cap. 36. num. 10. ubi est conclusio. Si permittentes fuerint in culpa, tunc maxime habet locum, quando etiam iusta causa cauta sit, ut patrōni laici, causa dirimente litis inter duos præstantatos à patronis discordibus. Hoc omnis docet Covar. gg. præst. cap. 36. num. 10. ubi est conclusio. Si permittentes fuerint in culpa, tunc maxime habet locum, quando etiam iusta causa cauta sit, ut patrōni laici, causa dirimente litis inter duos præstantatos à patronis discordibus. Hoc omnis docet Covar. gg. præst. cap. 36. num. 10. ubi est conclusio. Si permittentes fuerint in culpa, tunc maxime habet locum, quando etiam iusta causa cauta sit, ut patrōni laici, causa dirimente litis inter duos præstantatos à patronis discordibus. Hoc omnis docet Covar. gg. præst. cap. 36. num. 10. ubi est conclusio. Si permittentes fuerint in culpa, tunc maxime habet locum, quando etiam iusta causa cauta sit, ut patrōni laici, causa dirimente litis inter duos præstantatos à patronis discordibus. Hoc omnis docet Covar. gg. præst. cap. 36. num. 10. ubi est conclusio. Si permittentes fuerint in culpa, tunc maxime habet locum, quando etiam iusta causa cauta sit, ut patrōni laici, causa dirimente litis inter duos præstantatos à patronis discordibus. Hoc omnis docet Covar. gg. præst. cap. 36. num. 10. ubi est conclusio. Si permittentes fuerint in culpa, tunc maxime habet locum, quando etiam iusta causa cauta sit, ut patrōni laici, causa dirimente litis inter duos præstantatos à patronis discordibus. Hoc omnis docet Covar. gg. præst. cap. 36. num. 10. ubi est conclusio. Si permittentes fuerint in culpa, tunc maxime habet locum, quando etiam iusta causa cauta sit, ut patrōni laici, causa dirimente litis inter duos præstantatos à patronis discordibus. Hoc omnis docet Covar. gg. præst. cap. 36. num. 10. ubi est conclusio. Si permittentes fuerint in culpa, tunc maxime habet locum, quando etiam iusta causa cauta sit, ut patrōni laici, causa dirimente litis inter duos præstantatos à patronis discordibus. Hoc omnis docet Covar. gg. præst. cap. 36. num. 10. ubi est conclusio. Si permittentes fuerint in culpa, tunc maxime habet locum, quando etiam iusta causa cauta sit, ut patrōni laici, causa dirimente litis inter duos præstantatos à patronis discordibus. Hoc omnis docet Covar. gg. præst. cap. 36. num. 10. ubi est conclusio. Si permittentes fuerint in culpa, tunc maxime habet locum, quando etiam iusta causa cauta sit, ut patrōni laici, causa dirimente litis inter duos præstantatos à patronis discordibus. Hoc omnis docet Covar. gg. præst. cap. 36. num. 10. ubi est conclusio. Si permittentes fuerint in culpa, tunc maxime habet locum, quando etiam iusta causa cauta sit, ut patrōni laici, causa dirimente litis inter duos præstantatos à patronis discordibus. Hoc omnis docet Covar. gg. præst. cap. 36. num. 10. ubi est conclusio. Si permittentes fuerint in culpa, tunc maxime habet locum, quando etiam iusta causa cauta sit, ut patrōni laici, causa dirimente litis inter duos præstantatos à patronis discordibus. Hoc omnis docet Covar. gg. præst. cap. 36. num. 10. ubi est conclusio. Si permittentes fuerint in culpa, tunc maxime habet locum, quando etiam iusta causa cauta sit, ut patrōni laici, causa dirimente litis inter duos præstantatos à patronis discordibus. Hoc omnis docet Covar. gg. præst

datore, feliciter an die vacationis, vel die notitiae, & scientia, & an impedito, vel ignorantie curat.

Duplex est intentus.

9 Prima autem, correre à die vacationis, & sic ignorantie patrono, legitime impedito correre. Probatur ex art. 2. de falso, negl. pular. ibi, nisi prædicta persona infra tempus constitutum ad variante Ecclesiastis, & cap. 2. §. cum vero, & concess. prob. ibi, Ecclesiastis vacare contigerit, & cap. eam te, de jurepatroni, ibi, infra sex menses possumus vacaverit. Item quia Papa non statuit hoc tempus in penam negligientie patroni: in hoc enim causa intelligentur iura in contraria citanda, quia requirent scientiam, sed ne diu beneficia videntur, & Ecclesiastis defraudentur ministerio. Sic ita videtur probari ex cap. eam propter, de jurepatroni, ubi habetur, quod quando penderet lis inter patronos super iurepatronatus, Episcopos liberè ordinabit, lapso tempore ad præsentandum iure statuto, & tamen litigant impediti præsentare, cap. ex litteris, de jurepatroni, & cap. 2. de in integr. restit. Ergo tempus currit impedito. Sic tenet Panormit, cap. eam te, de jurepatroni. & cap. unico, num. 9. ut Ecclesiastis, Perez lib. 1. ordin. tit. 6. l. 2. vers. quarto ultimum, folio 153, pagin. 2. Deciso rota, quam allegat Lambert, ubi infra, num. 2. Archib. cap. statutum, verbo, vacaverit, de proband. in 6. Lambert, latè probant de jurepatroni, lib. 2. p. 2. quæst. 1. art. 3. à nam. 1. & numer. 18. dicit esse communem sententiam & hodie ita servari, quia per Ordinationis non admittitur ignorantiæ, vel impedimenti allegatio, sed elapsi tempore, provident; & quod iura contrarium probantia, non currere ignorantie, vel impedimento, loquuntur de tempore dato ad eligendum, vel conferendum, quia iura ordinariæ hoc competit illis; secus de dato ad præsentandum, quia, quod patrionis præsentant, est ex gratia. Et art. 15. in fine, dicit, quod si beneficiarius est abiens in longinquis partibus, ex quo patronus habet justam ignorantiæ causam, non currit ei tempus; secus, si patrionis est abiens, qui debet relinquere recompensam. Et art. 20. numer. 3. limitat etiam, non in diu, & beneficiariœ occulæ renunciasset beneficium, & renunciavas adhuc maneres in possessione, vel si fuist occulæ privatus, ita ut ignoraret patrionus, quia non tenetur diuinare patrionus, & sic non curret ei tempus, nisi cum videtur Ecclesiastis verè vacare; & sic à tempore mortis illius, qui possidebat.

10 Secunda sententia probabilior docet, tale tempus currere à die scientiae, & sic non currere patrionis ignorantie, vel impedimento. Ratio, quia haec tempora currunt tantum negligientie, ut notatur cap. pro defacto, de elect. cap. 2. de concess. probab. cap. quia diversitatem, in fine, eadem sit. Nec est verum, non in diu, & penitus patrionis, sed tantum in Ecclesiastis favorem, non beneficia diu vacant, statutum est hoc tempus; quia si hoc ellet verum, non statueretur diversum tempus patrionis laicos, & Ecclesiastis. Probatur etiam ex his, que dixi supra hos lib. 2. cap. 1. dub. 32. de accept. personarum; ubi latè probavi, tempus datum à jure non currere ignorantiæ, & impeditis. Nec obstante iure adducta in contrarium; quia debent intelligi a die vacationis, supple & scientia, ut probatur ex dictis. Immo Rochus ubi infra, dicit idem, licet decisio Rota, non tenet menes a die vacationis, quia suppletur, & scientia, ut in similis dixi ad sub. 6. idem 1. Lapis allegat. 78. Archib. cap. licet, de elect. in 6. Jean. Andri. cap. finalis, de jurepatronatis, Berjus cap. quoniam, numer. 4. eodem tit. Federicus consil. 129. Spino speculo testament. gloss. 4. num. 21. T. raguel, multis allegans de retratu lignarij, 6. 25. glossa 4. n. 7. Cardinalis cap. quia diversitatem, de concess. probab. Stephanus Cattanensis cap. fin. de elect. in 6. & dicit cum Lape intelligi de scientia, & notitia vera, & interpretativa, Firmatus tract. de Episcopo, lib. 1. quæst. 7. Rochus de jurepatroni, verbo honorificum, quæst. 27. 28. Paulus de Cittadinis eod. tract. 6. part. quæst. 24. Addit Rochus idem est à die, quo lege debuit, & per ipsum fletit.

11 Hinc sit, quod si patrionus alleget ignorantiæ, absentiam, vel impedimentum, ut morbum, que possint esse cauila non præsentandi, audiatur debet, & admitti talis accusatio, ut probetur, licet presumptio sit contra patrionum. Sic Spino, alios referens dicta glossa 4. num. 23.

D U B I U M L X.

An quando patrioni litigant super patronatu transacto semestri, vel quadrimetri jure ille concesso ad præsentandum, devolutus collatio beneficii ad Episcopum, vel superiori, qui habet instituere, ut dixi dubio præcedenti.

1 Ita prima conclusio. Quando patrioni litigant super patronatu, si patrionis est Ecclesiasticus, expediat Episcopus lapsum lex mensum à tempore vacationis; & sic loquitur cap. eam te, de jurepatroni. Si vero patrionis est secularis, expectabit lapsum quatuor mensum; & sic intelligitur cap. quoniam, & cap. cum propter, eadem ratio diversitatem est, quia patrionus Ecclesiasticus habet sex menses ad præsentandum, laicus vero quatuor; unde quia expectatur inter tempus sibi præfixum ad præsentandum, qui trahit, potest superior, qui habet instituere, contraferre beneficium, ut decernatur ex cap. eam te, ubi quod ob patrionatus distinctionem delevatur Ecclesia præfatio. Sic Panormit, dicto cap. eam te, Gregor. Lopez dicens communem l. 11. titul. 15. part. 1. vers. Quarli. Spino speculo testament. glossa 4. numer. 26. Joan. Andri. & Cardin. quos referunt, ac sequitur Lambert. de jurepatroni, lib. 2. part. 2. quæst. 1. art. 9. numer. 5. & 6. & numeris antecedentibus ponit alias intellectus, & concordias Doctorum ad hos textus, & eas reprobatur.

2 Limita conclusionem, ut intelligatur, quando litigatur de ipso jurepatronatus Ecclesia vacante; & secus si Ecclesia non vacet, nil enim devolutus ad Episcopum. Si autem lis mota est ante Ecclesiastis vacationem, & vacuit datum, ut lite pendente Ecclesia vacaverit, a die vacationis current dictum iemelire, vel quadrimetri, quo finis ante decisionem est, devolutus instituere ad superiorum. Sic Hoftensis, quem referunt, ac sequitur Lambert. dicta art. 9. num. 8. & 9.

3 Secunda conclusio. Quando Ecclesia vacavit, & certum, semper Ecclesiastis fuisse liberam, si aliqui contendunt, & esti patrionis, potest Episcopus flatim prædicere. Sic alios referens Lamart. eo art. 9. nn. 11. 12. & 13.

4 Tertia conclusio. Quando est istud inter patrionos, & Episcopum de idoneitate præsentandi, quia licet Episcopus dicit non esse idoneum, licet duret illa ultra semestre, non providebit Episcopus, sed expeditius finis licet, quia per præsentationem est ius acquisitionis præsentandi. Sic Lambert. ubi num. 16. & idem dicit esse, num. 19. talis quæstio est inter patrionos, vel iplos præsentantes idoneitatem alterius præsentandi, quia scilicet opposit est irregulariter, &c. Secundus dicit num. 30. quando esti lis inter patrionos, non ex vi forma præsentationis, & idoneitatis, sed ex vi jurepatronatus, & juris præsentandi; ratió enim dicendum est, currere quadrimetri, vel semestri, milititer, ac quando esti quæstio inter iplos patrionos de patrionato.

5 Quarta conclusio. Quando patrioni sunt certi, at ligant pro illa vice aliquos illorum perdidisse ius præsentandi, & tales patrionos, & ex quo sunt discordes, quia disserunt sua vota plures præsentando, & super hoc iuris de meritis præsentatorum, & quis pluribus præter suffragis, ita quod talis est de præterendo unum ex præsentatis, non currit semestri, vel quadrimetri, sed expeditius finis litis. Sic cum Hoftensis tenet Lambert. dicta art. 9. num. 20.

6 Quinta conclusio. Quando patrioni sunt certi, at ligant pro illa vice aliquos illorum perdidisse ius præsentandi, vel in perpetuum, currit dictum: tempus, quia perdi est, ac litigare, qui sunt patrionos. Sic Lambert. art. 9. 21. 31. & 32.

7 Ultima conclusio. Omnia dicta in hoc dubio, si sunt plures patrionos, habent locum, etiam si est unus unus patrionus, & illi patriono attribuantur dicta. Sic Joan. Andri. & Card. quos referunt ac sequitur Lambert.

D U B I U M L XI.

An tempore præfixo patrionis ad præsentandum elapso, vel jure præsentandi patrionis privatis, possit Episcopus illis concedere, ut præsentant.

8 Ita conclusio. Bene potest, quia hoc est in favorem ipsius Ordinariorum. Sic Jean. Hoft. Jean. Andreas. Bald. & omnes, quos referunt, & sequitur Lambert. de jurepatroni, lib. 2. part. 2. quæst. 1. art. 6. num. 4. & art. 27. num. 7. Immo si art. 27. num. 8. dicit hoc posse etiam Capitulum fede vacante, quando ad ipsum devolvitur. Et etiam hoc potest Metropolitanus, si Episcopus intra suum semestri fuit negligens in promovendo.

2 L.

D U B I U M L X I I I .

An quando præsentatio non tenuit, quia presentatus fuit indignus, vel non facta est confirmationem legitimam superiore, vel præsentatus renunciavit, vel obiit, & habeat patronus integrum tempus jure concessum ad iterum præsentandum.

D U B I U M L X I I .

An ultima die quadrimetri, vel semestris possit fieri præsentatio, & qualiter bi menses computabuntur, id est, quot dies pro singulis mensibus? an 30. vel 31.

1 Circa primum aliqui dicunt, non posse fieri præsentatio ultima die quadrimetri, vel semestris; quia post præsentationem debet fieri vocatio, cap. fin. de elect. in 6. & extendunt illi Joan. Andr. Dominicus, & Francis allegans dictum Rota, ad præsentationem. Idem Lambert. de jurepatroni, lib. 2. part. 2. quæst. 1. art. 17. numer. 1. 2. 3. Et patet, quia procedit eadem ratio: nam ratio illius dictum est, ubi datur terminus ad aliquid agendum sub aliqua pena ratione negligientia, fat est actum fieri, licet non fortiorum effectum, ad vitandam penam.

2 Nota, quod in eo texto limitatur, nisi fraudulenter fecerint, & sic dicit Lamb. numer. 6. quod si ultima die quadrimetri præsentavit, & ille non acceptat, ex hoc dicitur negligens, & ea transacta, non potest alium præsentare, quia poterat duos præsentare, ut si unus non acceptaret, acceptaret aliud; sedis si ante ultimam diem, quia eo non acceptante, adhuc supererat tempus ad præsentandum aliud. At in patrono Ecclesiastico, etiam ultimo die præsentare, & aliud non acceptet, habebit integrum semestri, quia talis patronus dicitur eligere. Hec Lambert. ibi.

3 Circa secundum supponendum est haec regula: Ubi lex dilponit, vel statutum exprimit, à quo tempore incipiat mensis, ut quia dicit, facias, vel contentias iusta mentem a die electionis, & sic demonstrat certum tempus, tunc accipitur mensis secundum quod occurrit in Kalendario, & quod deficit de illo mente, accipitur de sequenti, v.g. electio debet fieri infra tres menses a die vaccinationis, & cessationis impedimenti, & talis dies fuit octauus Januarii, & deficit ergo usque ad numerum unde triginta dies, quibus comitat Januarius, septem dies, septima dies Aprilis erit ultima trimetris; quia Januarius accipit à Februario septem dies, & totidem Februario à Martio, & rotidem Martius ab Aprili. Et hoc etiam veniret in mente bissextili, quando sit computatio, quia illi dies non erit tollendus, sed tamquam aliud dies computabitur; non enim propter hoc quod crescit illa dies in mente Februario, Februario accipit à Martio sex dies, sed adhuc accipiet septem, quia dies, qui crevit Februario proper bissextilum, est ipsius Februario: & sic computatio de momento ad momentum.

Si vero ius, vel dispositio non exprimit à quo tempore incipiat mensis, tunc affluit duodecima pars anni pro qualibet mente; & sic procedit e. licet, de supp. negl. præl. v. gr. quando datur in privilegio indulgentia unius mensis, vel duorum & sic ulterius, quia habebitur pro indulgentia duodecima pars anni, si eni mensis, & si sunt duo, fera pars anni, &c. Sic Burrio, Hoft. Joan. Andri. cap. licet, de supp. negl. præl. Domini. Joan. Andri. Paulus cap. quæst. 6. de elect. in 6. supp. glossa in verbis mesim. & Dodores omnes, ut referunt, & sequitur Lambert. de jurepatroni, lib. 2. p. 2. quæst. 1. art. 14. Rochus eod. tract. verb. honorificum, quæst. 5. & primum dicit etiam Sylvestr. excommunicat. 32. quæst. 3. §. 62. nempe quando statutum dilponit, quod à tali die incipiat mensis, &c. licet verbis artis, in fine, discrepet quod mensis, in quo accidit bissextilus, referit enim tentantem hic pollicam glossa cap. quæst. 6. de elect. in 6. quod faciliter fieri computatio secundum quod mensis occurrit, & ipse dicit, quod in favorabilibus in mente bissextili duo dies cedent pro uno; in odiosis secūs. Unde si dicatur, fieri supponit per mensim, die ultima Februario, quando est bissextilus, poterit celebrare.

4 Hac regula supposita, dicendum est, cùm in casu nostro sit dies certus, a quo incipiat semestri, vel quadrimetri, id est, secundum unam tentantem à die vaccinationis, secundum aliam à die scientiae, current hoc tempus primo modo dicto, & unus mensis suppletus sibi de alio: cum tamen currit de momento ad momentum, est attendenda hora, ut finitur tempus in precedenti hora illius horæ, quia perditus Ecclesia, licet sit ejusdem diei, v.g. oclava die Januarii vacavit Ecclesia, finitur trimetrum septima die Aprilis, ut dixi, poterit esse, quod finitur trimetrum oclava die, licet Rochus de Curte, & Lapis, qui ibi refert, aliter teneri præsentatum consentire intra mensim numerandum a die præsentationis, licet statuitur idem terminus electio ad contentendum electioni, cap. quæst. 6. de elect. in 6.

5 Nota, quod licet superior, ad quem facta est devolutio in beneficio conferendo, habeat semestri ad contentendum, cap. nulla de concess. prob. At in habente conferre ad patrionis præsentationem nullus est terminus jure præfatus, ut confundatur, & quia in hoc casu non debet esse tempus its prolixum, cum hic collator sollem habeat examinare præsentatum per patrionum. Sic Rota, ut referunt, & sequitur Panormit. eo art. 23. Sylvestr. verbo jurepatronatus, quæst. 6. dicto 4. Spino speculo testament. glossa 4. numer. 95. unde dicitur Sylvestr. & Panormit. Remedium esse recurrere ad superiorum, ut præfigat. At ho-

D U B I U M L X I V .

An ut devolutio non fiat ad superiorum, sat sit patrionum intra tempus iure taxatum præsentare, vel etiam requiratur, ut præsentatus præsentetur superiori.

1 Secundum dico: Si præsentatio non tenet ob crimen præsentant, si est patrionus Ecclesiasticus, & fecit sceleris, non habet jam tempus; qui pro illa vice nequit præsentare, ut diximus supra, hoc lib. 2. tit. 1. dub. 6. de accept. person. Si vero est laicus, cum ut ibi dixi, non privetur potestate, potest iterum præsentare durante priori quadrimetri, non autem coelapso, quia pars sunt intra quadrimetri, non præsentare, vel præsentare indignum. Unde non repelletur ob quod præsentavit, vel præsentare indignum, sed quia non præsentavit intra quadrimetrum. Sic Lambert. lib. 2. part. 2. quæst. 1. art. 18. ubi alios referunt.

2 Tertio dico: Si præsentatio non tenet, quia superior, coram quo patrionus præsentavit, non erat legitimus, & transacta est tempus præsentandi; si ille erat, qui jure ordinario habebat instituere, vel erat in possessione, & talis communiter habebatur, potest iterum præsentare, quia non sicut in culpa; fucus non. Sic Lambert. dicta quæst. 1. art. 24.

3 At vero si patrionus non eligit intra tempus, & eligit Episcopum, at electio non habuit effectum, an post jam patrionus præsentare, habebit supra dub. 6. de accept. person.

die per motum proprium Pii Quinti statutus est terminus duorum mensium à die presentationis ad institutionem faciendam per Episcopum; ut notat *ibi Spin.*

3. An vero quando patronus constituit procuratorem ad presentandum, vel presentat per litteras, vel nuncium, vel amicum nomine eius, vel abiente, curat tempus proximum jure patronis ad presentandum, dicam *infra*.

DUBIUM LXV.

An patronus laicus possit variare, & Ecclesiasticus non possit.

1. Sit prima conclusio. Patronus secularis potest post primam presentationem variare, & alterum presentare, ante quam institutio fiat ab Episcopo, & Episcopus eliget, quem velit, non autem post institutionem factam à superiori, quia tunc jus dicitur quatuor primo presentato, & *si ibi absint*, de probandis. At patronus Ecclesiasticus nullo modo potest variare. Hec conclusio habetur *c. cum autem*, & *postquam*, *de iurepat.* Cuius differentia duplum ratione assignatur. *Lambert.* cum aliis de *jurepat.* lib. 2. part. 2. qu. 7. art. 1. quia scilicet Ecclesiastico datur magis tempus ad presentandum; etiam quia Ecclesiasticum magis decet infabilitas.

Secunda conclusio. Potest patronus Ecclesiasticus item praesentare, si actus presentationis non fuit perfidus, ut si presentans est absens, & ignotus, non enim valens; vel si est notus, & nondum acceptatus, vel si est praeſens, & non sit contentus, vel non est presentata presentatio, qui habet institutio, vel facta est per litteras, quae non sunt presentatae habent institutio cum eam presentato, vel per procuratorem, qui nondum percepit presentationem, quia in his casibus non dicitur variare, cum presentatione non sit perfecta. Sic *Lambert.* multos referens dicta qu. 7. art. 3. & 4. & similiiter dicit art. 5. *cum Roche.* *Cardin.* & *Zenzelius* posse nominare alium, quando primo presentavit non potest institutio, quia haec presentatio fuit nulla.

3. Tertia conclusio. Ut patronus Ecclesiasticus dicitur post iterum presentare, nec sit variare, facti si primo loco presentatus in manibus suis renunciatur presentatio, licet non renunciari illi manibus Episcopi. Sic *Lambert.* aferens decisionem *Rota de procurat.* lib. 2. part. 1. q. 6. art. 4.

4. Quarta conclusio. Potest patronus, licet sit Ecclesiasticus, simul presentare plures, ut Episcopis, & *Lambert.* dicit lib. 2. qu. 7. art. 8. dicente non posse Ecclesiasticum, quia esset variare. Sed probatur nostra conclusio, quia dicitur, 2. indistincte dicitur, posse patronum presentare plures, item quia hoc non est variare, sed quando facta jam prima presentatione, & perfecta; presentaret alium. Sic *Cardin.* & *Immo de Clement.* *Pochus*, quem retinet, ac sequitur *Gregor.* *Lopez.* lib. 6. titul. *de mecumq[ue] patet pag. 1. vñs. dñs.*

5. Quinta conclusio. Patronus secularis potest variare, etiam post applicationem à primo nominato interpositam, eo quod Episcopus non conferat sibi beneficium: textus est expressus cap. *pastoralis*, *de iurepat.* & notat *ibi Pan.* num. 3. *Gutier de iuramento confirmat.* 3. part. cap. 13. num. 9. quod ampliat num. 11. cum *Panorm.* & *Joan. Andr.* *Paulus de Cittadini* quod *ibi refert*, etiam primus presentatus appellaverit a patrōne volente secundum presentare.

6. Sexta conclusio. Variatio, quae conceditur patrono laico, intelligitur pro prima vice, & sic alium tantum cum primo presentato potest accumulare. Hoc est contra aliquos quos dicentes, posse quoties volunt, quia regula, quod sermo simpliciter prolatus intelligitur de prima vice, habet locum in odiosis, & onerosis, at favore Ecclesiasticus est, ut possit patronus variando cumplire presentatos, quia eligit Episcopus dignorem. Hi sunt *Dunc*, *et quonda[m]*, *de judic.* num. 5. *Bordj* c. quod autem, num. 9. *de iurepat.* *Synodo scipio teſtam.* *glossa* c. 7. *glossa Clem.* 2. *versus* plures, *de iurepat.* *Cardin.* *c. pastoralis*, in fine, *de iurepat.* & est probabile. At probabilior est noster conclusio, quia ferme simpliciter prælatus intelligitur de prima vice, *I. breves*, *§. hoc somnis*, *ff. de verb. signif.* & illa gratia sapientia est damna Ecclesiastis, & non despiciat tam utilitatem Ecclesiastis, quam gratiam patronorum. Sic tenet *Gutier.* c. 13. num. 1. *Gregor.* *Lopez.* 1. 6. tit. 15. p. 3. *glossa Calder.* *confi.* 2. 16. *de iurepat.* *Lambert.* *de iurepat.* lib. 2. pag. 2. qu. 7. art. 23. *C. lib. 1. pag. 1. qualib. 9. art. 2. num. 24.* *Roche* *edent.* *stati.* *verbobonificum*, qu. 10. n. 35. *Lud.* *Gomez* dicens communem *c. in multis*, *de reſcript.* num. 25. *Felin.* c. *enarr. leges*, 1. *dīſ.* *Nau.* *cap. placit.* *deponit.* *dīſ.* 6. *num. 170.* & est communis. *Immo* quando fundator inlinime fundationis referavit, ut patronus possit rotas quoties volunt, amovere capellorum, intelligitur de prima vice, ne detur infinitas. *Lambert.* *de iurepat.* lib. 1. p. 1. qu. 9. art. 4. num. 15. *Junio* initio questionis.

7. Nota quod sicut presentatio nulla non computatur

patrono Ecclesiastico, adeo quod potest secundo loco presentare, & non dicitur variare; ita non computatur patrono laico, & sic ea non obstante, potest bis presentare. Sic *Lambert.* dicit lib. 2. p. 2. qu. 7. art. 21. in fine.

8. Septima conclusio. Potest variare patroni laici, licet procerter per viam scrutini, scrutino etiam publicato; & si fuerint Ecclesiastici; potest etiam ante presentationem factam; & si laici, etiam post, quia in priori causa non est presentatio perfecta. Sic *Joan. Andr.* *Cardin.* *Bart.* *Panorm.* *cap. publicatio*, *de elect.* *Lambert.* 2. lib. 2. p. qu. 7. art. 7. art. 4.

9. Octava conclusio, quod patronus laicus possit variare, intelligitur, modo non eligat minus idoneum. Probarit ex cap. *cum autem*, *de iurepat.* ibi: *Ego idoneum;* & tener lez. 6. tit. 15. par. 1. & *ibi Greg.* *Lopez.* *vers.* *Post.* *Immo* *Lambert.* *de iurepat.* lib. 2. p. 2. qu. 7. art. 25. num. 5. dicit, quod in foro conscientie peccat variando, presentando & que idoneum linea cauda, & teneri primo presentato, sequitur idoneum, quia illum latet in honore, & utilitate; fecit quando plures simul presentant quae idoneos, quia nullus potest conqueri; & idem videtur sentire *Sarra cap. cum sum. de iurepat.* Sed id non credo, quia talis patronus utitur iure suo variando, & ea lege tacita presentavit, ut licet ei variare; sed si variaret presentando minus idoneum, tenetur Episcopus primum infraire, nec datur optio. *Lambert.* lib. 2. part. 2. qu. 7. art. 7. art. 26.

10. Nona conclusio. Ita licet patrono laico variare, non privativè, id est, recedendo à prima presentatione, sed cumulativè, id est, accumulando alium presentatum. *Pater* ex cap. *cum autem*, *de iurepat.* ibi. *Et ex non resolutum.* & cetero, quod ibi datur optio Episcopis, ut eligat quem malit ex his: ergo utraque presentatio valet. Hec est contra *glossam* *dictio cap. cum autem*, *vers. alium;* & *hunc cap. quod autem*, *de iurepat.* num. 8. Sed nostrum conclusionem tenet *Panorm.* *dictio cap. cum autem*, *vers. alium.* *dictio cap. quod autem*, *de iurepat.* num. 2. *Greg.* *Lopez.* 1. 6. tit. 15. part. 1. *vers.* *Enseignement.* *Sylvost.* *verso iustitia.* *trat. 7. art. 7. art. 2. & 4.* & similiiter dicit art. 5. *cum Roche.* *Cardin.* & *Zenzelius* posse nominare alium, quando primo presentavit non potest institutio, quia haec presentatio fuit nulla.

11. Decima conclusio. Si patronus laicus secundum presentans dicat, se velle recedere à prima presentatione quae valida erat, vel (addit. *Lambert.* ubi *infra*) per alia signa id demonstret, non valeret secunda presentatione; quia non facta est conformiter juri. Si vero tantum simpliciter presentavit, non valeret, nisi privatice, vel cumulativè (addit. *Lambert.* nec alias appetitio varioli à prima recedere) *Lopus allegat.* 78. dicit, non valere, quia debebat addere se presentante secundum cumulativè at dicendum est valere, quia presumendum est voluisse presentare, ut jus sibi permittatur, scilicet cumulativè, quia quilibet praesumitur velles id, quod juris est, alio non apparet. *I. fiduc.* *ff. de acquir. hered.* Et quia in dubio facienda est interpretatione, ut potius actus valeat, quam pereat. *cap. Ablate.* *de verb. signif.* 1. *quod est.* *ff. de dñe.* *dubius.* *Sylvost.* *versus* *Clergi.* titul. 15. part. 1. *Spino speculo refutat.* *glossa* 7. art. 1. *versus* *Paulus de Cittadini* *de iurepat.* 6. part. 1. *art. 3. num. 3.* immo *Roche.* *Joan. Andr.* *Lopus.* *quos refutant.* & *lequitur Greg.* *Lopez.* & *Spino ibi.* dicit, quod si ambo patroni essent laici, & presentarent unum, licet ambo sibi possint variare, alter ius nequebit, quia primus presentatus at utroque patrono est potior, quam presentatus. *2. At melius Lambert.* *de iurepat.* lib. 2. part. 2. qu. 7. art. 13. dicit, *Clericum non posse variare;* quia licet sit illius ali, & sic communione debet sentire hoc commodum; at quia est prohibita illi variatio, tamquam indecent, & detestabilis, non fructu hoc commode; at laicus potest variare, quia non debet sentire damnum, sed commode ex communione Clerici, ut dixi *supra*. *dub. 53.* At non proderit talis variatio presentato in secundo loco, si defini sibi vota necessaria; quia primus juvatur pluribus suffragiis. Quare si sunt plures patroni laici, quia ecclesiastici, & variant laici, datur optio Episcopis, quia quilibet praesentator habet sufficiens suffragia, ut possit instituti. Hac *Lambert.* *ibi.*

12. Nota quod *Roche* *ibi* dicit, quod si patronus in presentatione secundi non simpliciter presentavit, sed dixit, le velle variare presentando, non valeret secunda presentatione: & in hoc casu salvat sententiam *Lopus allegat.* 78. citam, quia videatur tunc presentare privative. At hoc bene reprobat *Gutier.* *ibi.* in 6. quia cum patrono laico licet variare, licet in presentatione secundi dicat, le velle variare, dummodo expriſe non recedat à prima presentatione, jure permittente id facit: & sic intelligitur velle variare ex modo, quo jus sibi permittit: idem tenet *Paulus de Cittadini* *ibidem*.

13. Undecima conclusio. Non tantum patronus laicus potest variare, sed etiam eius successor in patronatu, quando faciet, facta presentatione, moritur patronus laicus ante factam institutionem, & scilicet tempore moritur, quo ipse variare posset; tunc enim variare posset successor alterum cumulativè presentando, si eterne patronus laicus erat. Sic *Panorm.* & communiter scribentes, *cap. querimoniis*, *de iurepat.* ut refert, & sequitur *Molina* lib. 1. *de primog.* *cap. 24. in fine.* *Lambert.* *de iurepat.* lib. 3. qu. 5. art. 1.

14. Duodecima conclusio. Si patroni laici compromitent presentationem in aliquem, & compromissarius presentat, non poterunt ulterius variare, secus quando constituant procuratorem ad presentandum: nam procuratore presentante posunt adhuc variare accumulativè. Ratio differentia, quia in compromissariis transferunt omne jus suum irrevocabiliter pro illa vice, potiusque res dicit esse integræ, juxta notata *cap. in causis*, *de elect.* at non est procuratorem; is enim gerit in omnibus per sonam constitutis. Sic *Lambert.* lib. 2. *de iurepat.* p. 2. qu. 7. art. 15. num. 6. At re integræ, id est, antequam compromissarius presentetur, possum tales patroni presentare. Sic *Lambert.* *edent.* 16. num. 4.

15. Decimateria conclusio. Ad videndum, an compromissarius patroni laici possit variare, sicut ipse patro-

nus, attendra est forma compromissi, quia si tantum compromissaria est presentatio, sicut factio hoc compromissio, & re non integra non possunt variare patroni compromissarios: ita nec ipsi compromissarii, quia appetet de voluntate compromittentium fuisse, ut per definitionem compromissarii finiretur; & facit pro hoc *Clement.* *plures*, *de jurepat.* in fine. Si vero compromissarios non tantum compromitterent presentationem, sed generaliter conciderent eis omnem facultatem, quam ipsi habent, possunt variare, sicut ipsi patroni. Sic *Lambert.* *edent.* art. 17. num. 5.

16. Decimatra conclusio. Sicut patronus laicus potest variare, ita eius procurator, & sic Ecclesiasticus non potest variare, ita uox procurator, licet sit laicus, a fortiori uno promissio. Item quia variet non recedit à prima presentatione, cum variet accumulativè, & sic bene servat fidem. Sic *Joan. Andr.* quem refert, & lequitur *Imola cap. finali*, in principio, *de consig. prob. Robus de iurepat.* verbo honorificum, qu. 9. *Lambert.* lib. 2. part. 2. qu. 7. art. 15. numero 3.

17. Secundo dico, quod si facta presentatione per patronos, promittunt illam habere ratam, & non revocare, vel ab ea non dicere, non possunt variare, sed teneant statim promissio. Sic *Lambert.* *ibid.* *Lopus allegat.* 78. num. 4. *Gutier.* *de iuram. confir. 3. p. cap. 12. n. 13.*

18. Secundo dico, quod si facta presentatione per patronos, promittunt illam habere ratam, & non revocare, vel ab ea non dicere, non possunt variare, sed teneant statim promissio. Sic *Lambert.* *ibid.* *Lopus allegat.* 78. num. 4. *Gutier.* *de iuram. confir. 3. p. cap. 12. n. 13.*

19. Secundo dico, quod si facta presentatione per patronos, promittunt illam habere ratam, & non revocare, vel ab ea non dicere, non possunt variare, sed teneant statim promissio. Sic *Lambert.* *ibid.* *Lopus allegat.* 78. num. 4. *Gutier.* *de iuram. confir. 3. p. cap. 12. n. 13.*

20. Secundo dico, quod si facta presentatione per patronos, promittunt illam habere ratam, & non revocare, vel ab ea non dicere, non possunt variare, sed teneant statim promissio. Sic *Lambert.* *ibid.* *Lopus allegat.* 78. num. 4. *Gutier.* *de iuram. confir. 3. p. cap. 12. n. 13.*

21. Secundo dico, quod si facta presentatione per patronos, promittunt illam habere ratam, & non revocare, vel ab ea non dicere, non possunt variare, sed teneant statim promissio. Sic *Lambert.* *ibid.* *Lopus allegat.* 78. num. 4. *Gutier.* *de iuram. confir. 3. p. cap. 12. n. 13.*

22. Secundo dico, quod si facta presentatione per patronos, promittunt illam habere ratam, & non revocare, vel ab ea non dicere, non possunt variare, sed teneant statim promissio. Sic *Lambert.* *ibid.* *Lopus allegat.* 78. num. 4. *Gutier.* *de iuram. confir. 3. p. cap. 12. n. 13.*

23. Secundo dico, quod si facta presentatione per patronos, promittunt illam habere ratam, & non revocare, vel ab ea non dicere, non possunt variare, sed teneant statim promissio. Sic *Lambert.* *ibid.* *Lopus allegat.* 78. num. 4. *Gutier.* *de iuram. confir. 3. p. cap. 12. n. 13.*

24. Secundo dico, quod si facta presentatione per patronos, promittunt illam habere ratam, & non revocare, vel ab ea non dicere, non possunt variare, sed teneant statim promissio. Sic *Lambert.* *ibid.* *Lopus allegat.* 78. num. 4. *Gutier.* *de iuram. confir. 3. p. cap. 12. n. 13.*

25. Secundo dico, quod si facta presentatione per patronos, promittunt illam habere ratam, & non revocare, vel ab ea non dicere, non possunt variare, sed teneant statim promissio. Sic *Lambert.* *ibid.* *Lopus allegat.* 78. num. 4. *Gutier.* *de iuram. confir. 3. p. cap. 12. n. 13.*

26. Secundo dico, quod si facta presentatione per patronos, promittunt illam habere ratam, & non revocare, vel ab ea non dicere, non possunt variare, sed teneant statim promissio. Sic *Lambert.* *ibid.* *Lopus allegat.* 78. num. 4. *Gutier.* *de iuram. confir. 3. p. cap. 12. n. 13.*

27. Secundo dico, quod si facta presentatione per patronos, promittunt illam habere ratam, & non revocare, vel ab ea non dicere, non possunt variare, sed teneant statim promissio. Sic *Lambert.* *ibid.* *Lopus allegat.* 78. num. 4. *Gutier.* *de iuram. confir. 3. p. cap. 12. n. 13.*

28. Secundo dico, quod si facta presentatione per patronos, promittunt illam habere ratam, & non revocare, vel ab ea non dicere, non possunt variare, sed teneant statim promissio. Sic *Lambert.* *ibid.* *Lopus allegat.* 78. num. 4. *Gutier.* *de iuram. confir. 3. p. cap. 12. n. 13.*

29. Secundo dico, quod si facta presentatione per patronos, promittunt illam habere ratam, & non revocare, vel ab ea non dicere, non possunt variare, sed teneant statim promissio. Sic *Lambert.* *ibid.* *Lopus allegat.* 78. num. 4. *Gutier.* *de iuram. confir. 3. p. cap. 12. n. 13.*

30. Secundo dico, quod si facta presentatione per patronos, promittunt illam habere ratam, & non revocare, vel ab ea non dicere, non possunt variare, sed teneant statim promissio. Sic *Lambert.* *ibid.* *Lopus allegat.* 78. num. 4. *Gutier.* *de iuram. confir. 3. p. cap. 12. n. 13.*

31. Secundo dico, quod si facta presentatione per patronos, promittunt illam habere ratam, & non revocare, vel ab ea non dicere, non possunt variare, sed teneant statim promissio. Sic *Lambert.* *ibid.* *Lopus allegat.* 78. num. 4. *Gutier.* *de iuram. confir. 3. p. cap. 12. n. 13.*

32. Secundo dico, quod si facta presentatione per patronos, promittunt illam habere ratam, & non revocare, vel ab ea non dicere, non possunt variare, sed teneant statim promissio. Sic *Lambert.* *ibid.* *Lopus allegat.* 78. num. 4. *Gutier.* *de iuram. confir. 3. p. cap. 12. n. 13.*

33. Secundo dico, quod si facta presentatione per patronos, promittunt illam habere ratam, & non revocare, vel ab ea non dicere, non possunt variare, sed teneant statim promissio. Sic *Lambert.* *ibid.* *Lopus allegat.* 78. num. 4. *Gutier.* *de iuram. confir. 3. p. cap. 12. n. 13.*

34. Secundo dico, quod si facta presentatione per patronos, promittunt illam habere ratam, & non revocare, vel ab ea non dicere, non possunt variare, sed teneant statim promissio. Sic *Lambert.* *ibid.* *Lopus allegat.* 78. num. 4. *Gutier.* *de iuram. confir. 3. p. cap. 12. n. 13.*

35. Secundo dico, quod si facta presentatione per patronos, promittunt illam habere ratam, & non revocare, vel ab ea non dicere, non possunt variare, sed teneant statim promissio. Sic *Lambert.* *ibid.* *Lopus allegat.* 78. num. 4. *Gutier.* *de iuram. confir. 3. p. cap. 12. n. 13.*

36. Secundo dico, quod si facta presentatione per patronos, promittunt illam habere ratam, & non revocare, vel ab ea non dicere, non possunt variare, sed teneant statim promissio. Sic *Lambert.* *ibid.* *Lopus allegat.* 78. num. 4. *Gutier.* *de iuram. confir. 3. p. cap. 12. n. 13.*

37. Secundo dico, quod si facta presentatione per patronos, promittunt illam habere ratam, & non revocare, vel ab ea non dicere, non possunt variare, sed teneant statim promissio. Sic *Lambert.* *ibid.* *Lopus allegat.* 78. num. 4. *Gutier.* *de iuram. confir. 3. p. cap. 12. n. 13.*

38. Secundo dico, quod si facta presentatione per patronos, promittunt illam habere ratam, & non revocare, vel ab ea non dicere, non possunt variare, sed teneant statim promissio. Sic *Lambert.* *ibid.* *Lopus allegat.* 78. num. 4. *Gutier.* *de iuram. confir. 3. p. cap. 12. n. 13.*

39. Secundo dico, quod si facta presentatione per patronos, promittunt illam habere ratam, & non revocare, vel ab ea non dicere, non possunt variare, sed teneant statim promissio. Sic *Lambert.* *ibid.* *Lopus allegat.* 78. num. 4. *Gutier.* *de iuram. confir. 3. p. cap. 12. n. 13.*

40. Secundo dico, quod si facta presentatione per patronos, promittunt illam habere ratam, & non revocare, vel ab ea non dicere, non possunt variare, sed teneant statim promissio. Sic *Lambert.* *ibid.* *Lopus allegat.* 78. num. 4. *Gutier.* *de iuram. confir. 3. p. cap. 12. n. 13.*

41. Secundo dico, quod si facta presentatione per patronos, promittunt illam habere ratam, &

D U B I U M LXXVII.

An consensus Episcopi requisitus ad translatio-
nem jupatronatus sufficiat, si praefetur post
dictam translationem factam.

Provolet, in quadam lib. Angerio, tenet non sat el-
le, per plura, quae adducit Lambert. de jurepatr.
lib. 1. p. 2. q. 4. art. 2. Rochus eodem tract. verbo ip-
se, vel 12. q. 18. Panorm. Calder. Joan. Andre. c. cum facu-
lum; de jurepatr. & multi ali, quae refert Lambert.

4 Nota primo, quod si donetur, vel legetur jupatrona-
tus Clerico jure proprio, id est, ut privat personae, re-
quisitur etiam confensus Episcopi; quia tunc non donatur
ut Clerico, & debet transire ad hæredes: si vero Ecclesiæ-
fæcilius, ut Ecclesiæfæcilius, aut collegio Ecclesiæfæcilius,
non requiritur confensus Episcopi. Sic Tabien, supra q. 9. 8.
Sylvest. q. 5. dicto 3. Angel. n. 10. Hof. Joan. Andre. Cardin. Bi-
trio, Panorm. mola cap. illud, de jurepatr. & omnes ibi, teste
Lambert. Rochus de jurepatr. verb. pro eo quod, q. 2. Lamb.
de jurepatr. lib. 1. p. 2. q. 4. art. 10. n. 4. & art. 2. num. 6. &
art. 13. n. 2. & art. 10. & subdit eo art. 13. n. 3. & 4. quod
quando cognoscetur, si donatur intuitu personæ, vel in-
tuitu clericatus, seu dignitatis clericali, dicendum est,
quod dicunt Doctores e. quoniam abbas, ut ss. deleg. quando
censeatur commissio fæcilius personæ, & quando facta digni-
tati: at dubio dicit n. 4. censor facta contemplatione
Ecclesiæ, & n. 6. dicit, quod ipse abilis dubio teneret,
quod ubi reperitur donationem, vel translatiōnē, factam
esse abilis confensus Episcopi, potius facta est intuitu Ec-
clesiæ, ut actus valeat.

5 Secundo nota, quod si donatio jupatronatus fieret ab
una Ecclesia alteri Ecclesiæ, requiritur confensus Episcopi,
non ratione Ecclesiæ donatarie, sed ratione officii
nisi facta per Ecclesiæ donantem. Sic Lambert. ea quies. 1.
art. 10. num. 9.

6 Tertiò nota, quod conclusio etiam procedit in patrona-
tu creando, ut enim donetur laico, est necessaria licentia
Episcopi. Sic cum Card. & Rechot tenet Gregor. Lop. dict. 1. 8.
vers. otorgamento.

7 Quarto nota, quod non tantum, quando donatur laico
jupatronatus, requiritur Episcopi licentia, sed etiam quan-
do donatur ipsi jupatentandi, retento in alio jurepatrato-
natus. Sic Lamb. ibi, 1. p. 2. q. 6. art. 4. & p. 1. vers. sub.
69. in fine.

8 An vero in donatione jupatronatus communis aliqui-
bus patronis, facta laico compatrio, requiratur confensus
Episcopi, non constat inter Doctores. Quidam enim dicunt
requiri, quia ex remissio ei donatio quedam. Sic Joann.
Andr. Hof. Panor. cap. ex insinuatione, de jurepatr. verb. pro eo
quod, q. 2. & videtur tenere Gregor. Lop. 1. 8. sit. 15. p. 1. vers.
otorgamento, quia relata utraque sententia hanc ponit in
ultimo loco.

9 An vero est, non requiri, quia cum jupatronatus sit

infonsio apud quemlibet patronum, si ex pluribus patro-
nus aliqui nollet esse, nullo modo maneat Ecclesia libe-
ra, sed portio eius confundetur, & accrescit alii: ergo ut
jupatronatus remittatur ab uno patrono alii, & si illis
compatrios accrescat, non requiritur licentia Episcopi.

Sic tenet glossa e. ex insinuatione, de jurepatr. vers. constulisti.
Card. & Ans. ibi, tom. 1. voluntas, C. de fidicom. Stephanus
Cajet. cap. 6. de elect. & Lamb. post longam disputationem
l. 1. de iurepatr. 6. p. 2. q. 7. art. 12. n. 11.

10 Tertia conclusio. Confensus iste, ut transferatur jupat-
ronatus in laicum, debet esse Episcopi loci, in quo est
Ecclesia, cuius patronatus transferatur, licet transferens, &
is ad quem transferens transfert, sicut ex alia diecessi. Sic
cum Rochus per eum relato probat Lamb. de jurepatr. l. 1. p. 2.
q. 1. art. 14.

11 Quarta conclusio. Sat est, praefest licentiam ipse Epis-
copus, vel habens jura Episcopalia, nec requiritur con-
fensus Capituli, Sic Lamb. ea q. 1. art. 5. & 6.

12 An vero fat sit confensus tacitus, quod scilicet novit
Episcopus translationem factam, & tacet: aliqui affirmant
ut ratio est, quia tunc jupatronatus transfer-
tur auctoritate, nec videtur aliqui contractus initus super
ipso jupatronatus, sed super universitate temporali: unde
sicut ad transferendum principale non requiritur
licentia, ita nec ad auctoritatem. Sic Lamb. dicens esse
omnium de jurepatr. lib. 1. p. 2. q. 1. art. 2. Panorm. dicto
e. ex litteris.

13 Quinta conclusio. Quando est dubium, an Episcopus
præfiterit confensem translationi jupatronatus, si alter
sit in possessione patronatus si translati, præsumit inter-
venisse. Sic Lamb. ea q. 1. art. 8.

14 Sexta conclusio. Si Episcopus nolit absque causa ju-
fia confirent translationi jupatronatus, potest adiri in-
terior, scilicet Archiepiscopatus, ut eum cogat. Sic Gregor.
Lop. 1. 8. tit. 15. p. 1. vers. otorgamento. Lamb. de jurepatr. l. 1.
p. 2. q. 1. art. 20. An vero superior tantum posuit cogere, vel
potest ipse confirent, consul Lamb. ibi.

15 Ex dictis inferitur, quod cum donatio sine confensi-
Episcopi non teneat, quando si laico, donator potest do-
nare alteri cum confensi Episcopi, & tenebit secunda do-
natione. Sic Lamb. ea qu. 1. art. 19. & talis donator vacante
Ecclesia poterit præfateretur, ac si ea facta non fuisset, ut
dicit Lamb. de jurepatr. l. 3. q. 6. art. 3. n. 7.

16 Episcopi non teneat, quando si laico, donator potest do-
nare alteri cum confensi Episcopi, & tenebit secunda do-
natione. Sic Lamb. ea qu. 1. art. 19. & talis donator vacante
Ecclesia poterit præfateretur, ac si ea facta non fuisset, ut
dicit Lamb. de jurepatr. l. 3. q. 6. art. 3. n. 7.

Hanc tenet Molina lib. 1. de primis. c. 24. n. 13. Sylvest. verb.
in jurepatr. q. 4. dict. 6. & q. 5. d. 3. Angel. ibi, n. 10. Tabien. q.

2. Aramil. n. 6. Greg. Lop. l. 8. tit. 15. p. 1. vers. otorgamento.

Panorm. & Card. dicunt esse communem c. illud, de patr.

Hof. summa, tit. de jurepatr. q. qualiter transferatur. Lam-

alias non posset presentare, & refert multos. Et quod
non sit necessaria posse jupatronatus, tenet Gregor. Lop.
l. 8. tit. 15. part. 1. glossa 4.

2 Secundo dico. In omnibus aliis contractibus, in
quibus transit jupatronatus cum universitate, incipit com-
petere à die, quo est perfectus contractus; quia in hac
translatio non requiritur confensus Ordinarii. Sic Lam-
bert. eo art. 22.

3 Tertio dico. Si loquarum de illo, in quem jupatro-
natus transfratur titulo particulari, ut donationis, vel le-
gati, in quo requiritur confensus Episcopi, non competit,
donec superveniat confensus Ordinarii. Sic Lambert. eo
art. 22.

4 Hinc fit minus bene Cardin. cap. cùm sacrum, de jure-
patr. quies. 6. & Stephanum Cajet. cap. finali, de elec. in 6.
dicer, quod si antequam Episcopus approbat legatum ju-
pateronatus factum laico, Ecclesia vacet, præfaturatio spe-
cificabit ad legatum, non vero ad hæredem, & legatarius
præfatur sub spe ratificationis Episcopi; quod repro-
bat Rochus de jurepatr. verbo pro eo quod, quies. 2. & Lambert.
d. art. 22. addens posse salvari, quando ex necessitate, &
periculo imminentia facta est donatio, vel legatum juripa-
tronatus, & non potuit haberi confensus Ordinarii; quia
fave necessest, & periculi tenet actus sub spe con-
fusus adhibendi: vel quando confensus fuit petitus ab Epis-
copo, & per eum denegatus, & compulsa Episcopus à
superiore non obediuit.

D U B I U M LXXIX.

Quomodo transferatur jupatronatus titulo ven-
ditionis.

Prima conclusio. Jupatronatus per se vendi non po-
test absque simonia; quia est quid annexum spiri-
tuali, & in venditione talium annexorum committitur sim-
onia, ut patet ex eius definitione, & cap. quiescum, de
revera permitt. & hoc docent omnes Doctores citandi; &
quo jupatronatus non posset vendi, habetur expressus cap.
de jure, de jurepatr.

2 Nota primo idem esse, quando jupatronatus non ven-
deretur per se, sed cum universitate, at constitueretur
majus pretium, eo quod illa universitas habet annexum jup-
atronatus, quia illud majus pretium pro ipso jupatronatu-
rus conlectur constitutum. Sic Soto lib. 9. de iure, quies. 7. art.
1. ad 3. Aramil. verb. iurepatr. n. 6. Navare, in omniis summis,
l. 23. n. 11. in fine.

3 Secundo nota idem esse, quando in donatione, vel
permutatione jupatronatus daretur aliquid temporalis.
Si colligit ex e. insinuatione, de jurepatr. ibi liberaliter
contulisti; & tenet illi Panor. Hof. & Card. Lambert. de
jurepatr. lib. 1. p. 2. q. 4. art. 3. O. q. 3. art. 3. ubili-
tate, nisi res, quæ datur, efficit parvi momenta; tunc enim
non efficit simonia. Sed hoc intelligitur præsumptivè, quia
ex parvitate rei donata præsumit non dati ut pretium:
unde si revera sic daretur, efficit simonia;

4 Tertio nota intelligi omnia dicta de jurepatronatu-
bus habent aliquid spirituale annexum, ut quando est ad
præsentandum ad beneficia; alias enim potest vendi, ut
si aliquis relinquat patronus aliquis capellæ tantum quo-
ad jus sepulchri, non obstat, ut sicut jus illud sepulchri
potest vendi pro se, & pro sua familia, sic etiam & jup-
atronatus illud. Sic Ludor. Lopez 1. p. iurepatr. novi, c.
303. fol. 93.

5 Secunda conclusio. Si vendatur jupatronatus per se,
non tenet venditio. Patet ex e. de jure, de jurepatr. Sic
tenet gloffa ibi, vers. iritum, & c. quies clerici, codic. tit.
vers. spoliando. Spino speculo regiam, gloffa 4. n. 109. Anton.
Archonor. Cain. Panorm. dicto 6. de jure, Lamb. dicens esse
omnium, de jurepatr. lib. 1. p. 2. q. 5. art. 1. n. 4. 5. 6. Sum-
ma directori iuris tit. de jurepatr. q. 19. Sylo. verb. jupat-
r. 9. 5. dicto 4. Tabien. ibi, q. 10. Aramil. n. 6. Angel. n. 12. lex
8. tit. 15. p. 1. Gavier. de iuram. confirmat. 1. p. c. 42. n. 4.
Firmianus tract. de Episcopo, 4. p. 9. 30. Decius cons. 124. Pan-
orus de Citadis de jurepatr. 6. p. q. 17. & q. 9. p. 3. q. 9. q. 1. Ber-
nardus c. ex litteris, de jurepatr. n. 3. & addit. hoc effice verum,
etiam, quando venderetur cum universitate, constitudo
pro eo pretium.

6 Quid autem fæt de jurepatronatus sic vendito,
& de pretio, infra dub. 82. 83.

D U B I U M LXXX.

Quando incipiat competere jupatronatus illi, in
quæ translatum est.

Primo dico. Si transferatur ex successione hæ-
reditatis, incipit competere à die aditæ hæreditatis
imminicuerunt; quia si hæreditatem repudiant, non acqui-
sient jupatronatus; ut dicunt infra. Sic Lambert. de
jurepatr. lib. 1. pag. 2. quies. 1. art. 22. & quies. 2. art. 34. ubi
dicit non requiri, ut nullus sit in possessionem hæreditatis,
dummodo hæreditatem adierint, exprimendo se vel
esse hæredem, vel faciendo alium hæreditarium; quia

2 Secun-

An vendita, vel alio modo alienata universita-
te, transeat cum illa jupatronatus.

Sic prima conclusio. Si vendantur aliqua, quæ non
sapient veram universitatem, etiam interveniente
confensi Episcopi, non transit jupatronatus; quia videbatur
per se vendi, ex quo non est vera universitas vendita; &
confensi Episcopi non potest validare alium nullum, sic
Lambert. de jurepatr. lib. 1. p. 2. q. 5. art. 1. n. 6. Stephanus Cajet.
finali, de elec. in 6. Card. c. præfatu, q. 3. de jurepatr.